

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تبریز
دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی

ارتقای کیفیت عملکرد حفاظت از پرستاران بخش اورژانس در برابر کووید-۱۹ با رویکرد پیاده سازی شواهد JBI

امین طالب پور^۱، ندا کبیری^۱، سکینه حاج ابراهیمی^۱، فاطمه مولایی^۳، پروین رحمانی^۳

۱. مرکز تحقیقات پزشکی مبتنی بر شواهد، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران
۲. دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران
۳. مرکز آموزشی درمانی سینا، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

همایش ملی ارتقای کیفیت و تعالی خدمات در نظام سلامت

مساله

اهمیت حفاظت از کارکنان مراقبت های سلامت مسئله ای غیرقابل انکار است. از این نظر، بخش اورژانس بیمارستان به عنوان اولین نقطه تماس بیماران با ارائه دهندگان مراقبت های بهداشتی و احتمال بالای انتقال بیماری های واگیردار به کارکنان از اهمیت ویژه ای برخوردار است. این پروژه با هدف ارزیابی عملکرد جاری و ارتقای کیفیت عملکرد حفاظت از پرستاران بخش اورژانس در برابر کووید-۱۹ در بیمارستان سینای تبریز انجام شد.

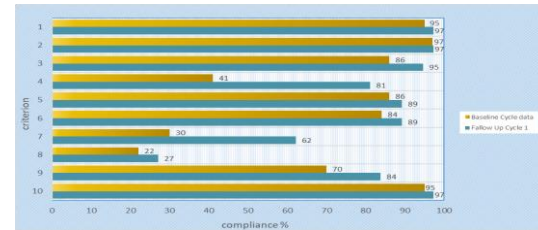
شرح تجربه

از چارچوب JBI PACES و GRIP برای ارتقای فرایند استفاده شد که شامل سه مرحله زیر بود:

۱. ایجاد تیم پروژه و انجام ممیزی پایه بر اساس معیارهای مبتنی بر شواهد ارائه شده از موسسه JBI
۲. شناسایی موانع و طراحی و اجرای راهبردها جهت ارتقای موارد عدم انطباق با استفاده از چارچوب GRIP
۳. انجام ممیزی مجدد برای ارزیابی نتایج مداخلات انجام شده

نتایج اجرای تجربه

نتایج حاصل از انجام فاز اول ممیزی نشان داد که در ۴ معیار از ۱۰ معیار درصد انطباق پایین تر از میزان انتظار می باشد. در فاز دوم، مداخلات لازم جهت افزایش درصد انطباق با استانداردها، از طریق شناسایی موانع، تدوین استراتژی های رفع موانع و پیش بینی منابع موردنیاز طراحی و اجرا گردید. از جمله مهمترین مداخلات انجام شده می توان به برگزاری کارگاه های آموزشی، تدوین جزوه های آموزشی و جلسات توجیحی اشاره نمود.

در مرحله آخر پس از انجام مداخلات طراحی شده، ارزیابی مجدد جهت بررسی میزان ارتقا و درجه انطباق با معیارهای تعیین شده انجام پذیرفت و طبق نمودار میزان ارتقای قابل توجهی در مقایسه با فاز اول ممیزی حاصل گردید.

پیشنهاد حاصل از تجربه

ما از چرخه ممیزی بالینی با رویکرد پیاده سازی شواهد JBI برای ارتقای کیفیت عملکرد حفاظت از پرستاران در برابر COVID-19 در بخش اورژانس یک بیمارستان آموزشی در تبریز استفاده کردیم. نتایج فرآیند ممیزی بهبود اقدامات محافظتی در برابر COVID-19 را نشان داد. می توان نتیجه گرفت که مداخلاتی مانند آموزش پرستاری با بهره گیری از روش های مختلف نظیر آموزش حضوری، ارائه جزوات آموزشی و برگزاری کارگاه ها و جلسات توجیحی می تواند منجر به ارتقای کیفیت حفاظت فردی پرستاران در برابر COVID-19 گردد. ممیزی های بعدی برای نظارت بر تغییر فرآیند و تداوم آن مورد نیاز خواهد بود. نتایج این مطالعه می تواند در زمینه های مشابه دیگر برای بهبود اقدامات محافظتی برای پرستاران و سایر کارکنان بهداشتی و درمانی در برابر انتقال بیماری های واگیردار از بیماران در بیمارستان ها استفاده شود.

